

CHALÚPKA NA ZAĽÚBENIE

Rozkošná zvonka a plná
skvelých nápadov vnútri.
Takto to vyzerá, keď sa
do niečoho pustia dvaja
šikovní ľudia. Asi
v každej miestnosti
sme povedali: WOW!
A z terasy s výhľadom
na stráň a les, kde sa
občas mihne srnka, sa nám
nechcelo odísť.

Text: BARBORA KOSÍROVÁ
Foto: ADRIÁN RÚČKA, MIROSLAVA SPODNIÁKOVÁ

na pozvanie

TERASU POSTAVIL VILIAM
svojpomocne vybúraním časti
starého domu.

„*Mať skvelých
susedov môže byť
na nezaplatenie,
ale oni vedeli,
že si chcú
kúpiť skôr pokoj
a priestor.*“

K chalúpkke prichádzame popri futbalovom ihrisku, kde sa nerušene pasú ovce a kozy. Jablonka pôsobí idylickým ospalým dojmom, zubaté aprílové slnko sa prediera pomedzi mraky a domček nás víta privetivým priečelím s dvoma zvedavými okienkami. Už po príchode sa tu cítime skvele, toto miesto má naozaj príjemnú energiu, aj vďaka svojim majiteľom. Manželia Eva a Viliam Kyselovičovi pôvodne hľadali chalupu bližšie k Bratislave, ale napokon sa zalúbili do tohto miesta a presvedčila ich aj priaznivejšia

cena. A ešte jedna zásadná vec – ten priestor! Susedov majú iba z jednej strany cez cestu. Z tej druhej sa ponúka úžasný nezastavaný výhľad na lúky a stráne. Evka spomína, že im pri jednej obhliadke ponúkali aj chalupu so spoločným dvorom. Mať skvelých susedov síce môže byť na nezaplatenie, ale oni vedeli, že si chcú kúpiť skôr pokoj a priestor. A presne v tom bola táto chalupa výhra. Trvalo približne tri roky, kým ju našli. Ich kritériá boli aj celoročná prístupnosť a dostatočný priestor pre rodinu a kamarátov.

DOMČEK DOSTAL OČI

V čase, keď domček objavili, nevyzeral tak malebne ako dnes. Namiesto dvoch predných okienok mal jedno trojité okno. To sa noví majitelia rozhodli prerobiť a dať domu, ako Eva hovorí, dve oči v podobe drevených okien. Tie urobili tradičným spôsobom – sú zarovnané s fasádou a vonkajšie krídla sa otvárajú smerom von, vnútorné zasa dovnútra. Dvor bol prerastený stromami, niektoré museli ísť preč, terén vyrovnávali. Pred chalupou je aj hospodárska budova, v ktorej bola pôvodne dielňa, malý priestor na náradie a kúpeľňa. Dnes tam ➤

TERASA JE IDEÁLNE MIESTO
na kávičkovanie a relax.

„*V lete sa život presúva na terasu.*“

TAKTO
VYZERALA
chalupa pôvodne.
Majitelia sa
rozhodli dať
jej dve „oči“
namiesto jedného
trojitého.

MANŽELIA
Eva a Viliam.
Obaja sú
veľmi zruční.

na pozvanie

VŠETKO SPOLU
úžasne ladí.

„Do prerábky sme sa púšťali postupne,
každý rok prišla na rad jedna izba. Boli obdobia, keď sme mali
len starú kuchyňu a jednu miestnosť na fungovanie.“

EVKA MÁ NA STENE V KUCHYNI
zbierku maľovaných tanierov. Má ich rada,
lebo jej pripomínajú obrazy.

SUŠIAK NA UTIERKY
aj bylinky nad pieckou.

ATMOSFÉRA
vidieckej kuchyne
plnej farieb.

➤ sídli Vilova dielňa, keďže je nielen ítečkár, ale aj zanieteny hobby stolár, ktorý založil úspešný blog o dielni a záhrade – navi-dieku.sk. Evka manžela chváli, že dokáže vyrobiť čokoľvek. Nedávno svojpomocne vybúral časť hospodárskeho domčeka (na mieste, kde bola kúpeľňa a malá náradovňa) a vyrobil konštrukciu, aby si pod pôvodnou strechou mohli spraviť terasu. V lete sa život presúva práve tam, Eva tam rada varí. Do kuchynskej linky šikovne zakomponovali spodnú časť kredenca a ako pracovnú dosku použili laty zo starej podlahy v spálni.

KAŽDÝ ROK JEDNA IZBA

Hlavná chalupa môže mať okolo 100 rokov, je z nepálenej tehly. Keď ju kúpili pred 12 rokmi, nebola v nej kúpeľňa ani záchod. Dodnes naboku stojí stará latrina. Takže prišla aj výzva postaviť vnútri WC a kúpeľňu. Našťastie, je tu obecný vodovod. Odpad je riešený žumpou, vykurovanie pieckami a elektrickými konvertormi. „Do prerábky sme sa púšťali postupne, každý rok prišla na rad jedna izba. Boli obdobia, keď sme mali len starú kuchyňu a jednu miestnosť na fungovanie a tam sme spávali aj jedenásti, keď prišli kamaráti,“ spomína Eva. Menili podlahy, maľovali, natierali, prerábali, dorábali a potom sa vrhli na podkrovie – vymenili strechu, urobili krásne obytné priestory.

„Každá miestnosť
je príjemným
prekvapením.“

EXKURZIA INTERIÉROM

Presúvame sa do interiéru, kde je každá miestnosť príjemným prekvapením. Z každého detailu aj celku cítiť súlad a prepojenosť a vidno, že majiteľov baví tvoriť a vymýšľať. Obdivujem nádherné kúsky nábytkov, ktoré Evka sama zlepšila a vyšperkovala prácou s kriedovými farbami. Srdcom domu je kuchyňa, ktorá pôsobí pravým vidieckym dojmom. Kedysi sa tu nachádzala takzvaná predná izba, ktorá bola skôr na parádu a veľa sa nevyužívala. Nad pieckou visí drevený sušiac na utierky a bylinky, na stole kraluje kytica tulipánov a cez okienka sa prediera slniečko a osvetľuje túto vidiecku idylku. Evka má cit pre farby a detaily, čo je hneď jasné pri pohľade na všetky doplnky. Mňa zaujali garníže nad oknami, ktoré zároveň slúžia aj ako police. Nevyrobil ich nik iný ako Vilo, šikovný pán domáci. Dokonca majú hore zarážky, aby sa na ne dali ukladať maľované tanieri a keramika. Spodné miestnosti sú vykurované pieckami, jednu nájdete dokonca aj v kúpeľni. Manželia teraz špekulujú, ako vyriešiť kúrenie do budúcnosti, keby sa tu chceli usídlieť aj natrvalo. Predsa len, zobudiť sa do studeného rána a ísť prikladať do jednej, druhej aj tretej piecky nie je až taká „romantika“, ako by si predstavovali.

KRÁĽOVSTVO NA POSCHODÍ

Po úzkom schodisku sa presúvame do podkrovia, ktoré pred nami odkrýva nádherné priestory prispôbené na pohodlné a štýlové bývanie. Deti tam majú svoje kráľovstvo s hojdačkou priamo uprostred izby zavesenou na trámoch. Evka ukazuje, ako sa snažili zachovať pôvodné trámy. „Izoláciu sme urobili inak, ako sa robí štandardne. Väčšina ľudí vkladá izoláciu medzi trámy a obijú to zdola doskami, ale ja som chcela, aby bolo trámy vidieť.“ ➤

na pozvanie

„Začali sme sa teraz viac bicyklovať a toto je perfektný kraj práve na bicykle.“

ODDYCHOVÝ KÚTIK
aj úložný priestor v spálni.

ROZKITNUTÉ KONÁRIKY
a výhľad do dvora.

DETSKÉ KRÁĽOVSTVO
v podkroví. Majitelia
zachovali pôvodné trámy.

ZÁVESNÉ ŽIAROVKY vytvárajú
v podkroví romantiku.

➤ Tak sme dali dosky, tenšiu izoláciu a zase dosky a vyzerá to fajn.“ Rovnako nechali priznané aj trámy, ktoré držia strechu. Teraz sú šikovne a esteticky zakomponované do drevenej podlahy. Podlaha je ukotvená na trámoch. Aj s podkrovím majú ešte plány – chcú tam vybudovať druhú kúpeľňu a vytvoriť aj hosťovskú izbu.

BUDE NOVÁ OBÝVAČKA

Evka priznáva, že kedysi hojne „lovila“ staré kúsky na blšákoch, dnes vraj už nie je až taký „starinár“. Nerada sa totiž cíti ako v múzeu a páči sa jej, keď sú veci nielen pekné, ale aj funkčné. Toho sa chcú držať aj pri plánoch, ktoré majú na tento rok s chalúpkou. Uvedomili si, že tu chcú tráviť čoraz viac času a radi by tomu prispôbili aj priestor a vytvorili si väčší komfort. Najbližšie plány sú pristaviť obývačku rozšírením dnešnej kuchyne, čím získa dom trošku modernejší rozmer. Evka nám nadšene ukazuje nákresy a my sa určite zase radi pridáme pozrieť, ako sa im to podarilo. Konkrétne pri tejto dvojici však mám pocit, že to nemôže dopadnúť inak ako skvele. Napokon, ako všetko, do čoho sa zatiaľ pustili. ➤

KOMODA s ručne maľovanými
ornamentmi.

NÁBYTOK si Evka
dekoruje sama,
venuje sa tomu
aj profesionálne.

AKO DOSTAL STARÝ STÔL NOVÝ ŠMRNC

Na túto návštevu som priniesla starý stôl, ktorý sme našli u nás na povale. Kedysi som ho už pretierala, ale keďže sme ho používali vonku, farba sa začala olupovať a potreboval osviežiť. Evka s ním doslova za pár chvíľ dokázala zázraky.

1. Povrch stola sme si najprv prebrúsili brúsnym papierom, aby sme odstránili zvyšky olupujúcej sa farby. Dôležité je povrch tiež odmastiť – umyli sme stôl teplou vodou so saponátom.

2. Vybrala som si odtieň kriedovej farby, ktorý Evka ešte namiešala s bielou.

3. Pri prvom nátere sme farbu neriedili – čím je hustejšia, tým viac vidno ťahy štetca, čo je pri práci s týmito farbami typické a veľmi autentické. Neriedená farba tiež lepšie prekrýva povrch. Ak ju riedime, treba použiť viaceré vrstvy. Stôl bol predierkovaný od červotoča, ale to sme sa rozhodli nevšimáť si. Riešením by bola chémia, ale keďže nám stolček slúži len vonku, nepotrebujem ho mať stopercentne „zdravý“. Pri práci s farbou vidím, že dokáže takéto diery pekne zaliať. Ak aj nejaká ostane, priznáme ju, nechceme predsa dokonalý výsledok.

4. Prvá vrstva náteru nám zaschla na slniečku a naniesli sme druhý náter, už redší. Po zaschnutí nás čaká práca so šablónami, ktoré vykúzlila na stolček krásne ornamenty. Šablóny si prichytávame o povrch páskou a valčekujeme bielou farbou. Na niektorých miestach použijeme aj štetec. Snažíme sa o symetriu vzorov. Stolček sa opäť vyhrieva na slnku, ktoré farbu skvele „pripečie“.

5. Napokon ho čaká voskovanie, ktoré zafixuje jeho finálnu podobu. Transparentný vosk nanášame štetcom a handričkou ho rovnomerne rozotrieme po celom povrchu.

Domov si ho nesiem ako najväčší poklad a som nadšená z toho, ako rýchlo a jednoducho sa dá pretvoriť stará vec. Veď vyskúšajte! Ak sa do toho pustíte na vzduchu a na slniečku, je to tá najlepšia terapia. Cenné inšpirácie nájdete na Evinom a Vilovom blogu navidieku.sk

